

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 4Csp/57/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8620201523
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Keselicová
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2022:8620201523.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník, sudkyňa JUDr. Jana Keselicová, v právnej veci žalobkyne H. V., nar. XX.X.XXXX, bytom J. XXX/XX, XXX XX U., zastúpená JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpený JUDr. Katarínou Hegedúšovou, advokátkou, so sídlom Majerníková 3/A, 841 05 Bratislava, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 1 125,43 eura, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 1 125,43 eura do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. Žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 %, o ktorých výške bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou podanou na súde dňa 24.8.2020 domáhala zaplataenia primeraného finančného zadostučinenia vo výške 1 125,43 eura.

2. Svoju žalobu odôvodnila tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Svidník, pod sp. zn. 4Csp/10/2016 o vydanie bezdôvodného obohatenia a určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, som bola ako žalobkyňa v postavení spotrebiteľky v oboch uplatňovaných nárokoch úspešná, rozsudkom Okresného súdu Svidník, sp. zn. 4Csp/10/2016, zo dňa 25.1.2017, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov, sp. zn. 24Co/91/2017, zo dňa 29.5.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť 13.7.2018. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol: „23. Súd s prihliadnutím na obsah spisu - listinné dôkazy rozhodol spôsobom uvedeným vo výroku tohto rozsudku. Žalobnému návrhu vyhovel a uložil žalovanej strane vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 825,43 eura s príslušenstvom (výška bezdôvodného obohatenia predstavuje rozdiel medzi platbami žalobkyne pre žalovanú stranu

-2- 4Csp/57/2020

v sume 1 325,43 eura a poskytnutou výškou úveru v sume 500,00 eur = 825,43 eura, nakoľko predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov, pretože zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm./ až k/, r/ a y) spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 825,43 eura, od 1.9.2016 do zaplataenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku, pričom tento stav čo do výšky sumy nie je sporný, táto predstavuje výšku bezdôvodného obohatenia, ktorú žalovaná strana 2 namietala tým, že nenastala ani jedna z foriem bezdôvodného obohatenia, nakoľko žalobca plnil na základe platne uzavretej zmluvy o úvere, predmetná zmluva o úvere nebola nikdy právoplatne vyhlásená za neplatnú, rovnako tak právny dôvod na plnenie z tejto zmluvy o úvere nikdy neodpadol (nedošlo) k odstúpeniu od zmluvy a majetkový prospech získala žalovaná strana z poctivých zdrojov, čo súd prvej inštancie titulom podaného žalobného návrhu tvrdenie žalovanej strany neprijal a zároveň jej uložil povinnosť vydať/zaplatiť žalobkyni bezdôvodné obohatenie. V konaní bolo preukázané, že

medzi sporovými stranami (žalobkyňou a žalovanou) bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 804001882 z 23.8.2013, tento stav bol preukázaný, preto súd v súlade s touto argumentáciou a listinnými dôkazmi vo veci rozhodol, teda žalobnému návrhu vyhovel a v celom rozsahu. Predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem vyššie uvedeného je písaná malým písmom, vrátane dohody o plnení v splátkach a všeobecných podmienok poskytnutia spotrebiteľského úveru, niektoré časti ťažko čitateľne. Okrem vydania bezdôvodného obohatenia súd prvej inštancie určil, že zmluvná podmienka v Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 804001882 z 23.8.2013 uvedená v bode 2 administratívny poplatok vo výške 288,25 eura za administratívne náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou, je neprijateľná. Podľa názoru súdu uplatňovanie úhrady administratívneho poplatku je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, nakoľko dodávateľ vyžaduje od spotrebiteľa splnenie finančného záväzku za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané, teda pri poplatkoch zo spotrebiteľského úveru je totiž nevyhnutné, aby sa nimi platilo skutočné plnenie spotrebiteľovi a v jeho záujme, nakoľko žalovaná od žalobkyne ako spotrebiteľa požaduje administratívny poplatok za spracovanie pri poskytovaní spotrebiteľského úveru poškodzuje tým spotrebiteľa (žalobkyňu) a zároveň túto vystavuje neprijateľnému vedľajšiemu dojednaniu o cene. Preto vo veci bolo potrebné rozhodnúť ako je vyššie uvedené. „Ako spotrebiteľka si uplatňuje primerané finančné zadosťučinenie za porušenie jej spotrebiteľských práv, ktoré bola nútená brániť v základnom konaní. Primerané finančné zadosťučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má mať aj funkciu relutárnu. V danom prípade treba zdôrazniť, že žalovaný nielenže v zmluve o úvere č. 804001882 zo dňa 23.8.2013 používal neprijateľné zmluvné podmienky, ale tiež aj konal spôsobom, ktorý je možné považovať za nekalé obchodné praktiky a v rozpore s dobrými mravmi, v snahe obohatiť sa o sumu 825,43 eura, čiže zo strany žalovaného sa jednalo o viacnásobné porušenie práva. Keďže je spotrebiteľkou, ktorá úspešne uplatnila porušenie jej práva na súde, bola tým splnená hypotéza vyššie citovanej právnej normy, primerané finančné zadosťučinenie preto požaduje vo výške 1 125,43 eura, pričom nárok ako ho požaduje, zohľadňuje skutočnosť, že sa žalovaný na jej úkor bezdôvodne obohatil o sumu 825,43 eura a za neprijateľnú zmluvnú podmienku požaduje 300 eur. Čo sa týka otázky rozsahu porušenia spotrebiteľského práva, tak táto otázka je definovaná rozsudkom v základnej veci, t. j. rozsudkom Okresného súdu Svidník, sp. zn. 4Csp/10/2016, zo dňa 25.1.2017 a jeho odôvodnením, ktorý je hmotnoprávnou podmienkou nároku na primerané finančné zadosťučinenie a z tejto hmotnoprávnej podmienky je potrebné vychádzať, ako záväznej. Tento rozsah zisteného porušenia spotrebiteľského práva, v základnej veci, nie je možné v konaní o primerané finančné zadosťučinenia ani rozširovať ani zužovať.

-3- 4Csp/57/2020

3. Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe zo dňa 16.9.2020 uviedol, že Žalovaný má za to, že predmetné rozhodnutie súdu, ktoré uvádza žalobca majú dostatočný sankčný charakter v zmysle individuálnej a generálnej prevencie. Žalovaný považuje vzhľadom na okolnosti prejedávaného prípadu prípadne priznanú náhradu finančného zadosťučinenia za nepríjemne prísnu a založenú na svojvoľnom a arbitrárnom výklade práva. V tomto kontexte je dôležitý gramatický výklad slova „primerane“. Krátky slovník slovenského jazyka (štvrté, doplnené a upravené vydanie. Redigovali: J. Kačala - M. Pisárčiková - M. Považaj. Bratislava: Veda 2003) príslovku primerane spája so slovom vhodné. Takisto synonymický slovník slovenčiny (tretie, nezmenené vydanie, Veda 2004) spája slovo primerane s významom vhodné, vyhovujúci požiadavkám, spĺňajúci požiadavky, náležitým spôsobom. Slovník slovenského jazyka z rokov 1959-1968 (hlavný redaktor dr. Štefan Peciar, CSc. Bratislava: Vydavateľstvo Slovenskej akadémie vied 1959 - 1968) vykladal pojem prídavného mena „primeraný“ ako hodiaci sa do nejakých okolností, do istého prostredia; vhodný, príhodný, náležitý. Ako bolo uvedené vyššie priznanie požadovaných finančných prostriedkov prichádza do úvahy len v tých prípadoch, keď porušenie práva nie je možné už napraviť inak. Porušenie práva by nebolo možné napraviť inak napríklad v tom prípade, ak by Žalobcov právo na vydanie bezdôvodného obohatenia bolo premlčané. Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany nie len jeho deklaráciu. Žalobca má za to, že opätovné sankcionovanie by bolo vzhľadom na prechádzajúce konanie nepríjemne prísne. Žalovaný je ďalej toho názoru, že Žalobcovi žiadna ujma, ktorá by odôvodňovala priznanie primeraného finančného zadosťučinenia nevznikla a preto jeho priznanie by malo za následok spôsobenie hrubej nerovnováhy medzi právami a povinnosťami veriteľa a spotrebiteľa, a to bez akéhokoľvek právneho dôvodu. Primerané finančné zadosťučinenie je nutné chápať ako náhradu za spôsobenú nemajetkovú ujmu vyjadrenú v rôznych formách. Primerané finančné zadosťučinenie predstavuje peňažnú protihodnotu nemajetkovej ujmy, no nepredstavuje náhradu za uplatnené finančné

plnenie alebo prípadnú náhradu škody. Priznanie žalobkyne požadovaných finančných prostriedkov by prichádzalo do úvahy v tých prípadoch, keď porušenie práva už nie je možné napraviť inak. Žalobca bol vo svojich konaniach úspešný, a preto už raz došlo k náprave porušeného práva. Žalovaný si na tomto mieste dovoľuje úctivo požiadať príslušný súd, aby pri posudzovaní žalobcom uplatneného práva posudzoval konkrétne okolnosti týkajúce sa vzťahu žalobcu a žalovaného a pri rozhodovaní vzal do úvahy aj konanie žalobcu, ktorý sa domáha vydania finančného zadosťučinenia napriek tomu, že sám konal v rámci kontraktáčného postupu ľahostajne, keď svojim podpisom vyhlásil, že súhlasí s obsahom Zmluvy, bol oboznámený so všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru; nemá k nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať. Žalobca svojim podpisom na zmluve ďalej prehlásil, že si Zmluvu prečítal, že ju uzatvoril vážne, zrozumiteľne, nie v tiesni ani za nápadne nevýhodných podmienok. Žalobca mal možnosť si zmluvu pred jej podpisom prečítať. Žalovaný teda poskytol žalobcovi úver v dobrej viere, že sú mu známe zmluvné dojednania. Za spornú považuje žalovaný aj výšku požadovanej náhrady finančného zadosťučinenia. Žalobca nijako relevantne neodôvodnil výšku požadovaného finančného zadosťučinenia (odhadom určené), ktoré určite nie je primerané a čo teda považuje za primeranosť. Ust. § 3 ods. 5 ZoS je zákonným ustanovením s relatívne vágnou hypotézou. Predpoklady priznania finančného zadosťučinenia sú nasledujúce: porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej ZoS a osobitnými predpismi, úspešné uplatnenie porušeného práva alebo povinnosti, primeranosť zadosťučinenia, zodpovedná osoba. Všetky vyššie uvedené predpoklady priznania finančného zadosťučinenia musia byť naplnené kumulatívne, t. j. nepostačuje naplnenie len niektorých z

-4- 4Csp/57/2020

nich, ale musia byť naplnené všetky súčasne. Vágnosť pojmu „primeranosť“ umožňuje subjektívny výklad a v praxi spôsobuje aplikačné problémy. V zákone nie je bližšie konkretizované podľa akých kritérií sa má posudzovať, či je priznanie finančného zadosťučinenia primerané. Účelom predmetného ustanovenia je často deklarovaná generálna prevencia, ponímaná najčastejšie ako prostriedok zamedzenia zneužívania silnejšieho postavenia dodávateľa v spotrebiteľskom právnom vzťahu. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia však nemá a nesmie slúžiť ako prostriedok ospravedlňujúci ľahostajnosť spotrebiteľa, ktorý vstupuje do právneho vzťahu s dodávateľom bez toho, aby sa sám zaujímal o svoje povinnosti plynúce mu z existujúceho záväzkovo - právneho vzťahu. Dodávateľ spotrebiteľa (v danom prípade Žalovaný Žalobcu) nijakým spôsobom nenútil vstúpiť do záväzkovo - právneho vzťahu a vo väčšine prípadov mu umožní sa so zmluvnými dojednaniami oboznámiť. Skutočnosť, že spotrebiteľ (Žalobca) neprejavuje absolútne žiaden záujem oboznámiť sa so zmluvnými ustanoveniami a pochopiť ich obsah nemôže byť automaticky na ujmu dodávateľa. Primerané finančné zadosťučinenie ako inštitút súkromného práva v podmienkach Slovenskej republiky a konštantnej judikatúry nesleduje reparačnú funkciu, tak ako je to v prípade náhrady škody. Primerané finančné zadosťučinenie má nesporne sankčnú funkciu a jeho cieľom nie je kompenzovať žalobcu, ale skôr potrestať žalovaného za protiprávne konanie, ktorého sa dopustil vo vzťahu k žalobcovi a odradiť odporcu alebo akúkoľvek tretiu osobu od opakovania takéhoto konania v budúcnosti (v zmysle generálnej prevencie). Sankčná funkcia primeraného finančného zadosťučinenia teda trestá a súčasne pôsobí preventívne. Jazyk európskych predpisov a judikatúry akcentuje najmä druhú funkčnú zložku sankčnej funkcie, teda funkciu preventívnu. Nemožno však opomenúť, že práve inštitút primeraného finančného zadosťučinenia môže byť prostriedkom ochrany na doplnenie o preventívne účinky pred diskrimináciou. Preventívna funkcia primeraného finančného zadosťučinenia má pôsobiť naprieč existujúcich spotrebiteľských právnych vzťahov, t. j. má pôsobiť aj na dodávateľa ale aj na spotrebiteľa. Priznanie primeraného finančného zadosťučinenia každému subjektu, t. j. aj subjektu spravajúcemu sa ľahostajne v žiadnom prípade nemožno chápať ako pozitívne preventívne pôsobenie. Práve naopak, takýto postup v aplikačnej praxi súdov by mal za následok ľahostajnosť každého spotrebiteľa, ktorý dôverujúc bezhraničnej ochrane súdov, bude vstupovať do akéhokoľvek právneho vzťahu bez toho, aby sa spoliehal aj na vlastný úsudok. V prípade, ak bola spotrebiteľovi skutočne spôsobená ujma sa do popredia dostáva kompenzačná funkcia (restitutio in integrum), t. j. navrátenia do predošlého stavu. V danom prípade bolo Žalobcovi priznané právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, a teda nie je čo kompenzovať. Žalobca považuje finančné zadosťučinenie, uplatnené Žalobcom (vo výške 1.125,43 EUR) za poskytujúce ochranu a ospravedlňujúce ľahostajnosť Žalobcu. Takto priznané finančné zadosťučinenie nie je možné považovať za žiadnych okolností za primerané a spravodlivé, pretože ide len o niekoľkonásobné uplatnenie a priznanie sumy bezdôvodného obohatenia. Určenie konkrétnej výšky je síce vo výlučnej kompetencii všeobecných súdov, ktoré sú povinné individuálne posúdiť každý jednotlivý prípad s ohľadom na kritériá stanovené v zákone, avšak tieto sú

povinné priznanú výšku finančného zadostiučinenia aj riadne odôvodniť s poukazom na nemateriálnu ujmu, ktorá spotrebiteľovi vznikla. Vo vnútroštátnom prostredí môže byť teda vytvorený a aplikovaný vlastný model sankcionovania tak, aby bola možná náprava súladná s právnym poriadkom. Žalovaný preto poukazuje na nasledovné rozhodnutie: „Právní praxe i právní teorie jsou zajedno v tom, že nárok na přiměřené zadostiučinění je nárokem, jímž se reparuje újma nemateriální povahy. Tento aspekt vyvěrá již z podstaty tohoto nároku, který se označuje jako zadostiučinění neboli satisfakce, aby se již v názvu zdůraznila jeho imateriální povaha. Ve formě zadostiučinění, jako prostředku satisfakčního, není možno proto brát ohled

-5- 4Csp/57/2020

na prvky, které mají materiální povahu, poněvadž materiální reparaci tento právní prostředek ochrany proti nekalé soutěži neslouží. Nárok na přiměřené zadostiučinění je dále nárokem, který má převážně, popř. výlučně objektivní charakter. Dovojuje se, že je nárokem „objektivním, který není vázán na naplnění jakýchkoli subjektivních podmínek“ (Štenglová, I., Plíva, S., Tomsa, M. a kol.: Obchodní zákoník, komentář, 7. vydání, C. H. Beck 2002, str. 148). V rozsudku ze dne 25. 3. 1998 sp. zn. I. Odon 45/97 Nejvyšší soud dovodil, že „přiměřenost výše peněžního zadostiučinění musí být posuzována jak z objektivních, tak subjektivních hledisek“ (srov. též Faldyna, F. a kol - autor příslušné části Hajn, P.: Obchodní zákoník s komentářem, I. díl, Codex 2000, str. 143.) V každém případě jsou subjektivní momenty z hlediska výše přiměřeného zadostiučinění pouze momenty doplňkovými.“ (Rozsudek Nejvyššího soudu České republiky sp. zn. 29 Odo 652/2001, zo dňa 18.09.2002). „Výše soudem přiznaného zadostiučinění musí odpovídat výši přiznaného zadostiučinění v případech, které se v podstatných znacích shodují a významnější odchylka je v tomto směru možná jen tehdy, bude-li též soudem řádně a přesvědčivě zdůvodněna. Neshledá-li soud takový případ, který by se v podstatných znacích shodoval s projednávanou věcí, je třeba provést srovnání s jinými případy náhrad nemajetkové újmy. Soud přitom neopomene uvést podstatné společné a rozdílné znaky a v odůvodnění svého rozhodnutí vysvětlit, jakým způsobem se tyto společné a rozdílné znaky promítly do výše stanoveného zadostiučinění, tj. z jakého důvodu je přiznané zadostiučinění přiměřené ve srovnání s jiným zadostiučiněním přiznaným z jiného právního důvodu. Nebude-li možné postupovat ani podle jiného případu náhrady nemajetkové újmy, je třeba stanovit přiměřené zadostiučinění v takové výši, která bude odpovídat ekonomické realitě České republiky a tomu, co by obecně bylo vnímáno jako spravedlivé (např. s ohledem na cenovou úroveň nebo výši průměrné mzdy).“ (Rozsudek Nejvyššího soudu České republiky sp. zn. 30 Cdo 1747/2014). Ako ale špecifikoval Najvyšší súd Českej republiky nebezpečie vzniku ujmy musí byť reálne, nie vyšpekulované a zároveň rozsah tejto ujmy by nemal byť zanedbateľný. (Rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 32 Cdo 139/2008 zo dňa 29.04.2008). Konanie Žalobcu formou podania žaloby na priznanie finančného zadostiučinenia nie je adekvátne okolnostiam, nakoľko Žalobca mal možnosť brániť sa už v počiatoch kontraktáčného postupu a napriek tomu bol absolútne ľahostajný. Žalobca sa teda mohol brániť primerane aj iným spôsobom, než zľahčováním svojho neobzretného a ľahostajného konania. Vo vzťahu k zisťovaniu skutkového stavu je výstižným české rozhodnutie (C. H. Beck č. C 201/2001) , citované takmer vo všetkých slovenských komentároch k Občianskemu súdnemu poriadku: „Je-li ke správnému rozhodnutí o věci samé zapotřebí podstatných (pro rozhodnutí zásadně významných) skutkových zjištění, která neučinil soud prvního stupně, popřípadě která tento soud učinil, ale vzhledem k nesprávnému právnímu názoru, který zaujal, na nich své rozhodnutí nezaložil, nejsou podmínky ani pro potvrzení, ani pro změnu rozhodnutí soudu prvního stupně; odvolací soud proto rozhodnutí zruší a věc vrátí soudu prvního stupně k dalšímu řízení.“

4. Predmetom konania bolo zaplatenie primeraného finančného zadostiučinenia vo výške 1 125,43 eura.

5. Na pojednávaní dňa 21.2.2022 zástupca žalobkyne zotrval na podanej žalobe v celom rozsahu a navrhol žalobe vyhovieť. Poukázal na to, že výška primeraného finančného zadostiučinenia je odvodnená od bezdôvodného obohatenia terajšieho žalovaného a poukázal na povahu a charakter neprijateľnej zmluvnej podmienky, ktorá bola v základnom konaní označená za neprijateľnú. Úver bol pôvodne na sumu 500 eur, pričom len administratívny

-6- 4Csp/57/2020

poplatok činil 288 eur, čo je viac ako polovica z poskytnutej sumy, preto považoval výšku uplatneného finančného zadostiučinenia za primeranú.

6. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav veci.

7. Z rozsudku Okresného súdu Svidník, sp. zn. 4Csp/10/2016-45 zo dňa 25.1.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov, č. k. 24Co/91/2017-59 zo dňa 29.5.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13.7.2018, súd zistil, že súd zaviazal žalovanú vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 825,43 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 825,43 eura od 1.9.2016 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a určil, že zmluvná podmienka v Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX z 23.8.2013 uvedená v bode 2 administratívny poplatok vo výške 288,25 eura za administratívne náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou, je neprijateľná.

8. Z odôvodnenia rozsudku súd zistil, že súd s prihliadnutím na obsah spisu - listinné dôkazy rozhodol spôsobom uvedeným vo výroku tohto rozsudku. Žalobnému návrhu vyhovel a uložil žalovanej strane vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 825,43 eura s príslušenstvom (výška bezdôvodného obohatenia predstavuje rozdiel medzi platbami žalobkyne pre žalovanú stranu v sume 1 325,43 eura a poskytnutou výškou úveru v sume 500,00 eur = 825,43 eura, nakoľko predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov, pretože zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm./ až k/, r/ a y) spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 825,43 eura, od 1.9. 2016 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku, pričom tento stav čo do výšky sumy nie je sporný, táto predstavuje výšku bezdôvodného obohatenia, ktorú žalovaná strana namietala tým, že nenastala ani jedna z foriem bezdôvodného obohatenia, nakoľko žalobca plnil na základe platne uzavretej zmluvy o úvere, predmetná zmluva o úvere nebola nikdy právoplatne vyhlásená za neplatnú, rovnako tak právny dôvod na plnenie z tejto zmluvy o úvere nikdy neodpadol (nedošlo) k odstúpeniu od zmluvy a majetkový prospech získala žalovaná strana z poctivých zdrojov, čo súd prvej inštancie titulom podaného žalobného návrhu tvrdenie žalovanej strany neprijal a zároveň jej uložil povinnosť vydať/zaplatiť žalobkyni bezdôvodné obohatenie. V konaní bolo preukázané, že medzi sporovými stranami (žalobkyňou a žalovanou) bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX z 23.8. 2013, tento stav bol preukázaný, preto súd v súlade s touto argumentáciou a listinnými dôkazmi vo veci rozhodol, teda žalobnému návrhu vyhovel v celkom rozsahu. Predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem vyššie uvedeného je písaná malým písmom, vrátane dohody o plnení v splátkach a všeobecných podmienok poskytnutia spotrebiteľského úveru, niektoré časti ťažko čitateľne. Okrem vydania bezdôvodného obohatenia súd prvej inštancie určil, že zmluvná podmienka v Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX z 23.8.2013 uvedená v bode 2 administratívny poplatok vo výške 288,25 eura za administratívne náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou, je neprijateľná. Podľa názoru súdu uplatňovanie úhrady administratívneho poplatku je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, nakoľko dodávateľ vyžaduje od spotrebiteľa splnenie finančného záväzku za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané, teda pri poplatkoch zo spotrebiteľského úveru je totiž nevyhnutné, aby sa nimi platilo skutočné plnenie spotrebiteľovi a v jeho záujme, nakoľko žalovaná od žalobkyne ako spotrebiteľa požaduje administratívny poplatok za spracovanie pri poskytovaní spotrebiteľského úveru poškodzuje tým spotrebiteľa (žalobkyňu) a zároveň túto vystavuje neprijateľnému vedľajšiemu dojednaniu o cene. Preto vo veci bolo potrebné rozhodnúť ako je vyššie uvedené.

-7- 4Csp/57/2020

9. Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

10. Podľa § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

11. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

12. Podľa § 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

13. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len „zduženie“).

14. Podľa § 2 písm. u) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa na účely tohto zákona sa rozumie odbornou starostlivosťou úroveň osobitnej schopnosti a starostlivosti, ktorú možno rozumne očakávať od predávajúceho pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi, zodpovedajúca čestnej obchodnej praxi alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňovanej v jeho oblasti činnosti.

15. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ktorými sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> alebo Obchodného zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/>>, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje; aj na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>>.

16. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ
-8- 4Csp/57/2020

proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Zduženie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

17. Z vykonaného dokazovania súd zistil, že žaloba je dôvodná, pričom sa v plnom rozsahu stotožnil s argumentáciou žalobkyne. V konaní bolo preukázané, že žalobkyňa v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 4Csp/10/2016 úspešne uplatnila porušenie práva spotrebiteľa, preto má právo na primerané finančné zadosťučinenie od žalovaného, ktorý za porušenie jej práva nesie zodpovednosť. Žalovaná v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 4Csp/10/2016 dosiahla určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky a vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 825,43 eura z dôvodu, že predmetná úverová zmluva je pre absenciu zákonných náležitostí podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch bezúročná a bez poplatkov. Týmto bola splnená hmotnoprávna podmienka priznania nároku na primerané finančné zadosťučinenie. Porušenie spotrebiteľského práva vyplýva z rozsudku súdu a jeho odôvodnenia v základnom konaní.

18. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, spotrebiteľ má v konaní tvrdiť a dokazovať len to, že na súde úspešne uplatnil porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej uvedeným zákonom a osobitnými predpismi.

19. K výške primeraného finančného zadosťučinenia poskytla žalobkyňa v žalobe tieto skutkové tvrdenia:

- svoje spotrebiteľské práva som bola nútená brániť v základnom konaní,
- žalovaný v úverovej zmluve používal neprijateľné zmluvné podmienky,
- žalovaný konal spôsobom, ktorý je možné považovať za nekalú obchodnú praktiku,
- žalovaný konal v rozpore s dobrými mravmi,
- žalovaný konal v snahe obohatiť sa o sumu 825,43 eur,
- zo strany žalovaného sa jednalo o viacnásobné porušenie práva,
- uplatnené finančné zadosťučinenie zohľadňuje skutočnosť, že žalovaný sa na môj úkor bezdôvodne obohatil o sumu 825,43 eura,
- za neprijateľnú zmluvnú podmienku žalobkyňa požadovala 300,- eur.

20. Súdu sa zaoberal výškou primeraného finančného zadosťučinenia. Vychádzal z okolností, za ktorých došlo k porušeniu práva žalobkyne a z ujmy, ktorá vznikla, resp. hrozila žalobkyni, aj keď vznik ujmy nie je podmienkou nároku žalobkyne na primerané finančné zadosťučinenie. Okolnosti, špecifikácia a rozsah porušenia práv žalobkyne vyplýva z rozsudku Okresného súdu Svidník, sp.zn. 4Csp/10/2016-45 zo dňa 25.1.2017 a jeho odôvodnenia. Z hmotnoprávneho hľadiska, ako podmienky priznania nároku na primerané finančné zadosťučinenie je potrebné vychádzať z uvedeného rozsudku, ktorý tvorí právny

-9- 4Csp/57/2020

základ pre priznanie predmetného nároku. Okolnosti porušenia práv žalobkyne ako spotrebiteľky a ich rozsah boli ustálené v základnom konaní a týmto je súd viazaný.

21. Z odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Svidník sp.zn. 4Csp/10/2016 vyplýva, že v posudzovanej úverovej zmluve absentoval celý rad zákonných náležitostí podľa § 9 ods.2 zákona o spotrebiteľských úveroch účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy.

22. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že žalovaný ako profesionálny subjekt má v predmete svojej činnosti poskytovanie úverov a teda jeho povinnosťou bolo poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov. Žalobkyni ako spotrebiteľke sa však odborného a profesionálneho prístupu pri uzatváraní úverovej zmluvy nedostalo a táto musela sama vyvolať súdne konanie proti profesionálovi a preukazovať porušenie svojich spotrebiteľských práv. Priznané finančné zadosťučinenie je určitou satisfakciou za stav, ktorý musela žalobkyňa v dôsledku konania žalovaného trpieť a je sankciou postihujúcou žalovaného, ktorý pri uzatváraní zmluvy so žalobkyňou konal závadne.

23. Je zrejmé, že žalobkyňa s prihladnutím na postoj žalovaného vo veci vedenej na Okresnom súde Svidník sp.zn. 4Csp/10/2016, v ktorom žalovaný sponchybňoval dôvodnosť podanej žaloby bola dlhodobo nedôvodne vystavená stavu právnej neistoty a to až do právoplatného skončenia uvedeného konania. Pritom je zrejmé, že tento stav vyvolal žalovaný, ktorý naformuloval zmluvu o úvere, ktorá obsahovala neprijateľnú zmluvnú podmienku a neobsahovala obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere (napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 22CoCsp/6/2021 zo dňa 29.4.2021, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 1CoCsp/18/2021 zo dňa 16.12.2021).

24. Okolnosti uzavretia predmetnej úverovej zmluvy boli také, že žalovaný ju sám naformuloval a táto nespĺňala obligatórne zákonné náležitosti a obsahovala neprijateľnú zmluvnú podmienku, čo aj v tomto konaní je potrebné hodnotiť v neprospech žalovaného.

25. V dôsledku konania žalovaného bola žalobkyňa nielenže vystavená bezprostredne hroziacej majetkovej ujme, nad rámec uvedeného bola nútená chrániť svoje práva súdnou cestou. Nie je snáď ani potrebné pripomínať, že súdne konania sú stresujúcim zážitkom, vyplývajúcim z obáv z výsledku sporu či možnosti vzniku ďalšej majetkovej ujmy, v podobe náhrady trov konania protistrane, v prípade neúspechu v konaní. Spotrebiteľ, teda žalobkyňa, nie je povinná preukázať ujmu, ktorá jej vznikla, pretože zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa priznáva právo na finančné zadosťučinenie už

vtedy, keď k porušeniu práva alebo povinnosti dôjde. Žalobkyňa sa v tomto prípade úspešne domohla svojho práva, a teda boli splnené všetky zákonné predpoklady pre priznanie finančného zadosťučinenia (napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 22CoCsp/6/2021 zo dňa 29.4.2021).

26. Aj keď zákon nevyžaduje pre vznik práva na primerané finančné zadosťučinenie, aby spotrebiteľovi vznikla nejaká ujma, v danom prípade žalobkyni vznikla ujma vo výške 825,43 eura. Priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v časti 825,43 eura považuje súd za logické a spravodlivé, pretože korešponduje s výškou bezdôvodného obohatenia žalovaného. Niet žiadneho rozumného dôvodu priznať primerané finančné zadosťučinenie v nižšej výške tak, aby plnilo svoje funkcie a to satisfakčnú, sankčnú a odradzovaciu. Na druhej strane súd nemôže prekročiť žalobou uplatnený nárok.

-10- 4Csp/57/2020

27. Pokiaľ ide o časť finančného zadosťučinenia vo výške 300 eur, tento súd považuje za primeraný vzhľadom na závažnosť neprijateľnej zmluvnej podmienky v časti administratívneho poplatku vo výške 288,25 eura za administratívne náklady a vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere spolu so všetkou administratívnou s tým spojenou. V danom prípade žalovaný poskytol žalobkyni sumu 500 eur, pričom výška administratívneho poplatku činila viac ako 50 %, čo je v rozpore s dobrými mravmi a takýto poplatok nemôže požívať právnu ochranu. Nemôže byť žiadnych pochybností o tom, že uvedená neprijateľná zmluvná podmienka bola spôsobilá prívodiť žalobkyni ujmu. Na naplnenie funkcií primeraného finančného zadosťučinenia je preto finančné zadosťučinenie vo výške 300 eur absolútne primerané.

28. Požadované finančné zadosťučinenie vo výške 1 125,43 eura považuje súd za primerané s poukazom na to, že pokiaľ by žalobkyňa vo vyššie uvedenom konaní nedosiahla úspešné uplatnenie svojich spotrebiteľských práv, žalobca by sa na jej úkor obohatil sumou 825,43 eura a mohol by voči žalobkyni uplatňovať zaplatenie administratívneho poplatku vo výške 288,25 eura.

29. Je bez právneho významu, či žalobkyni vznikla majetková, resp. nemajetková ujma alebo škoda, ktorá by zakladala dôvodnosť nároku na finančné zadosťučinenie. Ustanovenie § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa nevyžaduje ako podmienku vznik ujmy, ba dokonca ani spôsobilosť porušenia prívodiť ujmu spotrebiteľovi tak, ako to bolo v znení zákona účinného do 9.6.2013. Pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, preto postačuje iba úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, čo v danom prípade preukázané bolo. Právne zastúpená žalobkyňa v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 4Csp/10/2016 úspešne uplatnila porušenie svojich práv spotrebiteľky, keď dosiahla určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky a vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 825,43 eur z dôvodu, že predmetná úverová zmluva je pre absenciu zákonných náležitostí podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch bezúročná a bez poplatkov, čo samo o sebe postačuje na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. Pokiaľ by žalobkyňa nebola úspešná v pôvodnom konaní, žalovaný by sa na jej úkor bezdôvodne obohatil sumou 825,43 eura. Objektívnym kritériom pre určenie výšky primeraného finančného zadosťučinenia je predovšetkým výška škodlivého následku vyjadrená v peniazoch, ktorá bola alebo mohla byť spotrebiteľovi spôsobená porušením spotrebiteľského práva.

30. Priznaná výška primeraného finančného zadosťučinenia musí byť primeraná, aby naplnila satisfakčnú, výchovnú a odstrašujúcu funkciu tohto právneho inštitútu. V konkrétnom prípade sa môže výška primeraného finančného zadosťučinenia rovnať aj majetkovej ujme, ktorá spotrebiteľovi hrozila. V tomto konaní žalobkyňa požadovala zaplatenie finančného zadosťučinenia vo výške 1 125,43 eura, čo vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný od žalobkyne požadoval a prijal plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok, je primerané, aby splnilo odradzujúcu a satisfakčnú funkciu vo vzťahu k profesionálom, ktorí sa zaoberajú poskytovaním spotrebiteľských úverov. Navyiac, žalobkyňa v základnom konaní dosiahla určenie, že zmluvná podmienka, uvedená v Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX z 23.8.2013 uvedená v bode 2 administratívny poplatok vo výške 288,25 eura za administratívne náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere spolu so všetkou administratívnou s tým spojenou, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Finančné zadosťučinenie pri tomto úspechu žalobkyňa vyjadřila sumou 300,- eur, ktorú súd považuje za

-11- 4Csp/57/2020

primeranú vzhľadom na závažnosť uvedenej zmluvnej podmienky, ktorá sa týkala absolútne neprimeraného poplatku, navyiac ak žalobkyni nebolo poskytnuté za tento poplatok reálne plnenie.

31. Keďže žalovaný preukázateľne porušil právo žalobkyne, ako spotrebiteľa, jeho dôsledkom je aj úspešné uplatnenie práva spotrebiteľa na primerané finančné zadosťučinenie. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia je správne a spravodlivé, aby táto zohľadňovala aj ujmu, ktorá spotrebiteľovi bola spôsobená alebo hrozila, pokiaľ by bol pasívny a neuplatnil svoje spotrebiteľské práva v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 4Csp/10/2016, čím sa naplní aj odradzovacia funkcia tohto satisfakčného prostriedku. Z uvedeného hľadiska sa súdu javí ako primerané finančné zadosťučinenie vo výške 1 125,43 eura.

32. Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení treba vychádzať z toho, že toto má plniť jednak funkciu satisfakčnú, jednak funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradzovalo od získavania plnení z neplatných právnych úkonov týkajúcich sa spotrebiteľských zmlúv a jednak to treba chápať ako odmenu za to, že spotrebiteľ sa pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším porušovateľom spotrebiteľských práv a svojim úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že porušovateľ spotrebiteľských práv sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu, sa už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa ho nedopustí v takej intenzite (rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn.1CoCsp/18/2021).

33. Priznané finančné zadosťučinenie je primerané povahe a rozsahu porušenia práv žalobkyne a zodpovedá svojmu účelu (poskytnúť žalobkyni satisfakciu a odradiť žalovaného od porušovania práv spotrebiteľov), pričom vo vzťahu k žalobkyni nepredstavuje nedôvodné finančné obohatenie, ktoré by bolo v rozpore so zákonom alebo morálkou. Cieľom inštitútu finančného zadosťučinenia je mať reálny a efektívny odradzujúci účinok vo vzťahu k dodávateľovi.

34. Z ohľadu na všetky uvedené skutočnosti považuje súd finančné zadosťučinenie spolu vo výške 1 125,43 eura (825,43 + 300) za primerané a spravodlivé.

35. Poskytnutie finančného zadosťučinenia spotrebiteľom v individuálnom prípade môže nepochybne odradiť dodávateľov od nekalého konania aj voči ostatným spotrebiteľom.

36. O trovách strán súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobkyňa mala v konaní plný úspech, preto má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %, o ktorých výške bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

P O U Č E N I E : Odvolanie sa podáva lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

-12- 4Csp/57/2020

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne

-13- 4Csp/57/2020

poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).